

Επιβλαβείς ερμηνείες

Κάθε διεθνής συμφωνία, διακήρυξη, κ.λπ., που αποτελεί προϊόν σκληρών διαπραγματεύσεων, είναι επόμενο να περιλαμβάνει ηθελημένες ασαφείς ή και αμφισβησίες. Τούτο συμβαίνει και με το κείμενο των «15» που ανακηρύσσει την Τουρκία υποψηφία χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εξίσου σύνθηρες είναι τα αντίμαχα μέρη να προτάσσουν τα πλεονεκτήματα που θεωρούν ότι απέσπασαν, να υποβαθμίζουν τις υποχωρήσεις τους και να ερμηνεύουν κατά το συμφέρον τους τα ασαφή ή τα διφορούμενα σημεία. Αυτό πράττουν κατά το τελευταίο τριήμερο οι κυβερνήσεις της Ελλάδος και της Τουρκίας.

Ας διερευνήσουμε τώρα τη στάση της αντιπολιτεύσεως και κυρίως της αξιωματικής. Η Ν.Δ. έχει κάθε δικαίωμα να ασκεί κριτική, ακόμη και με μαξιμαλιστική αντίληψη για την απόφαση που συνυπέγραψε η κυβέρνηση. Να μέμφεται, δηλαδή, τον κ. Σημίτη γιατί δεν πέτυχε

περισσότερα στο Ελσίνκι. Αλλωστε, ο κ. Κώστας Καραμανλής έχει δηλώσει επίσημως ότι τακτική του είναι «να υψώνει τον πήχυ» κάθε φορά που ο σημερινός πρωθυπουργός επικαλείται μια σημα-

Του ΣΤΑΜΟΥ ΖΟΥΛΑ

ντική κατ' αυτόν επίδοση, είτε στην οικονομία είτε στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής. Από 'κει και πέρα είναι ζήτημα επιχειρηματολογίας και πειθούς, ώστε η κοινή γνώμη να διαμορφώσει την πεποίθηση ότι η Ν.Δ. ως κυβέρνηση θα ήταν (και θα είναι)... αλτικότερη έναντι του ΠΑΣΟΚ.

Εκείνο που δεν δικαιούται να πράττει η Ν.Δ. είναι να ερμηνεύει τα ασαφή και τα αμφιλεγόμενα σημεία του κειμένου του Ελσίνκι κατά την εκδοχή της Αγκυρας. Διότι σε αυτήν την ενασχόληση επιδίδονται κατά τα τελευταία 24ωρα ορισμένα στελέχη της, προκειμένου να

αποδείξουν ότι στη φινλανδική πρωτεύουσα απεμπολήθησαν εθνικά συμφέροντα. Πρόκειται για μια τακτική που είχε εφαρμόσει αδίστακτα το ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου όταν βρισκόταν στην αντιπολίτευση. Μπορεί τότε να ωφελήθηκε κομματικά και πρόσκαιρα, το βέβαιον όμως είναι ότι ζημιώθηκε κατά πολύ και μακροπρόθεσμα ο τόπος.

Όταν στην ουσία υιοθετείς τα επιχειρήματα του αντιπάλου σου, πώς θα τα αντιμετωπίσεις και θα τα ανατρέψεις ως κυβέρνηση; Αυτό το ερώτημα θα έπρεπε να πρυτανεύει στη σκέψη των στελεχών ενός κόμματος εξουσίας, όπως είναι η Ν.Δ., με την προοπτική ότι ίσως και σε ένα τρίμηνο θα κληθούν να αναλάβουν την ευθύνη διακυβερνήσεως της χώρας. Κατά τ' άλλα, η εύκολη αντιπολίτευση και η ευκαιριακή ψηφοθηρία προσιδιάζουν σε κόμματα διαμαρτυρίας και σε φορείς που έχουν εξοικειωθεί με την ιδέα της εοσεί μειοψηφικής παρουσίας τους.

Καθημερινή 15/12/99